

A Romániában vasárnap zajlott helyhatósági választások legfontosabb és legpozitívabb eredményének tekinthető, hogy az erdélyi magyarság továbbra is ragaszkodik az etnikai politizáláshoz, és körükben csak elenyésző arányban szavaztak román pártok listáira vagy jelöltjeire. Azért is fontos és példamutató jelenség ez, mert az elcsatolt régiók többségében nemzettársaink egyre nagyobb arányban támogatják a többségi pártokat, mint ahogy azt legutóbb a szerbiai választások kapcsán is szomorúan tapasztalhattuk.

A társadalmi beágyazottságot és szervezettséget tekintve is jelentős előnnyel induló, ellenfeleihez képest összehasonlíthatatlanul több anyagi forrás felett diszponáló RMDSZ összességében javított négy évvel korábbi eredményén, és ez rendkívül komoly felelősséget ró a szervezetre. A Jobbik bízik benne, hogy a következő négy évben a szövetség képviselői és polgármesterei e felelősségük tudatában dolgoznak majd az erdélyi magyarság gyarapodásáért és felemelkedéséért, országos szinten pedig a magyar érdekek eddigieknél határozottabb és hatékonyabb képviseletre fogják sarkallni az RMDSZ vezérkarát.

A Magyar Polgári Párt érzékeny veszteségei és pártelnökének csúfos székelyudvarhelyi kudarca ellenére is számos településen meghatározó tényező maradt, az elmúlt négy évben munkájukat közmegelegedésre végző képviselői jelentős része kapott ismét bizalmat. A Tőkés László nevével fémjelzett Erdélyi Magyar Nemzeti Párt pedig egyértelműen felkerült a politikai térképre, még ha eredményei messze elmaradnak saját és támogatói várakozásaitól. Többségében új és fiatal képviselői friss, dinamikus szemléletet és stílust jeleníthetnek majd meg az erdélyi magyar közéletben.

A Budapestről támogatott pártok vártnál gyengébb szereplése a Jobbik számára megerősítette, hogy helyes álláspontot képviselt, amikor következetesen elutasította Magyarország beavatkozását az erdélyi választási küzdelembe, és nem foglalt állást egyik magyar politikai erő mellett sem. Ugyanakkor sajnálattal kell tapasztalnunk, hogy a versengés csak néhány helyen jelentette a magyar pozíciók erősödését, és az számos esetben a magyar képviselet gyengülését eredményezte. Mindhárom párt hangoztatta az összefogás szükségességét, de erre komoly szándék igazán sehol sem mutatkozott.

Szávay István országgyűlési képviselő, a Jobbik Nemzetpolitikai Kabinet elnöke